ఎన్నిక

ఆదూరి వెంకట సీతారామమూర్తి

పెళ్ళి చూపులనాడు గోపాలం రాధను చూసి, "ఫర్వాలేదు. బాగానే వుంది" అనుకున్నాడు- ఆ మాటే వాళ్ళ అమ్మా నాన్నలతో చెప్పేడు- 'ఐతే సంబంధం ఖాయం చెయ్యమంటావా' అనడిగేరు వాళ్ళు.

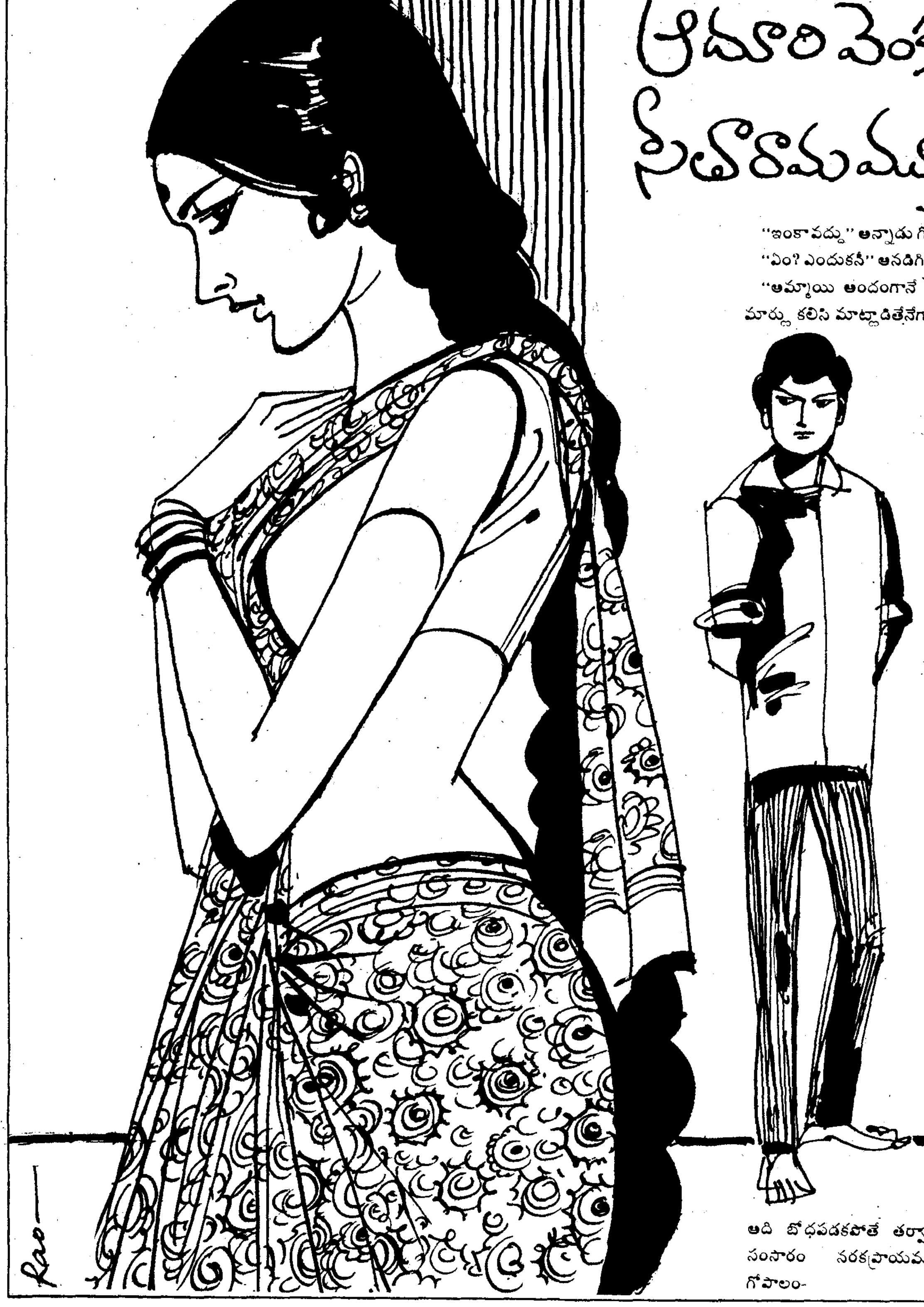

"ఇంకా వద్దు" అన్నాడు గోపాలం.

"ఏం? ఎందుకనీ" అనడిగింది వాళ్ళమ్మ-

"అమ్మాయి అందంగానే వుంది గానీ ఒకట్రెండు మార్లు కలిసి మాట్లాడితేనేగాని తత్వం బోధపడదు- అది బోధపడకపోతే తర్వాత తన్నుకు చావాలి. సంసారం నరకప్రాయమౌతుంది" అన్నాడు గోపాలం-

ఇ'వేమన'పద్యాలు

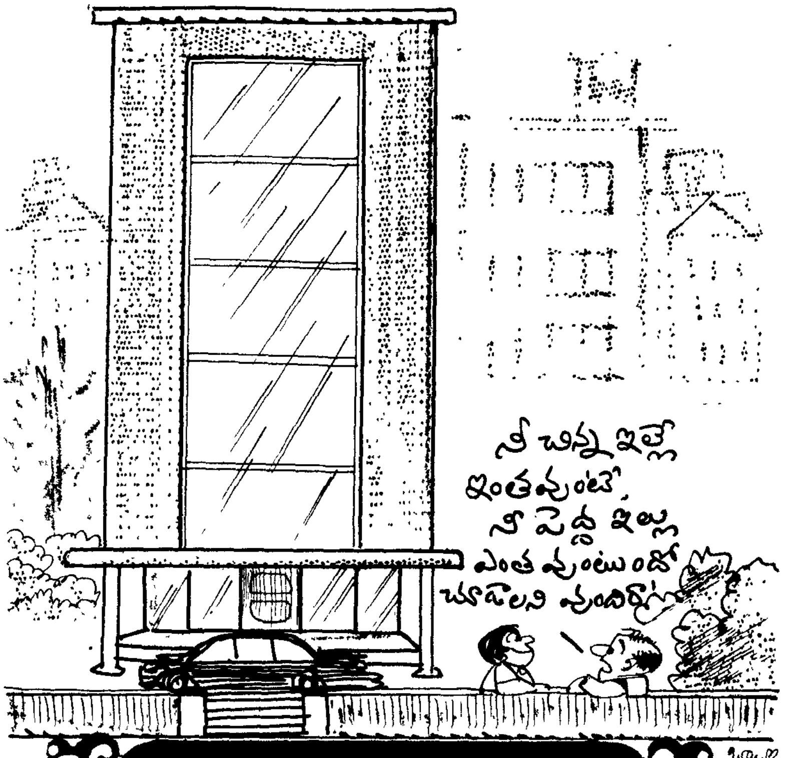

ఇల్లు సుమీ సంసారము
ఇల్లు సుమీ యాయుధంబు నికవిను చాలా
తల్లి సుమీ పంచాక్షరి
కల్ల సుమీ సతులవలపు గదరా వేమా.

ఎన్నిక

'రోజులు మారిపోయాయి. సరే కానీ' అన్నాడు గోపాలం నాన్న.

గోపాలం అమ్మానాన్న యీ విషయాన్ని రాధ అమ్మా నాన్నలతో చెప్పారు-

"మాట్లాడుకోమనండి. మాకేం అభ్యంతరం లేదు" అని గ్రీన్ సిగ్నల్ యిచ్చేరు వాళ్ళు- వాళ్ళకి వాళ్ళమ్మాయి మీద గొప్ప నమ్మకముంది- ఈ సంబంధం తప్పక కుదురుతుందన్న ఆశ కూడ వాళ్ళకి బాగానే కలిగింది.

అందుకే సరేనన్నారు-

అంతే!

ఆ శనివారమే రాధని వెంకటేశ్వరస్వామి కోవెలకి వెళ్దాం రమ్మని కబురు చేసేడు గోపాలం-

రాధకి కూడ అది పరీక్షా సమయమని తెల్సు- గోపాలం ఆమెకు నచ్చేడు- తను కూడ అతనికి నచ్చేలా ప్రవర్తించాలి. అనుకుంది-

శనివారం సాయంకాలం తనకు నచ్చిన ఆకాశ నీలం పాలిస్టర్ చీర కట్టుకుని, మేచింగ్ బ్లౌజు వేసుకుని జడలో ఫల సంపంగి పెట్టుకుని అందంగా తయారై గోపాలం చెప్పిన చోటుకి వచ్చింది.

రాధ అందానికి గోపాలం ఆశ్చర్యపోయినా ఆ రోజు ఆట్టే మాట్లాడలేదతను. రాధ కూడ నాలుగైదు మాటలు పొడి పొడిగానే మాట్లాడింది-

ఆ మరుచటి రోజు ఆదివారం బీచికి వెళ్దాం రమ్మన్నాడు గోపాలం- ఈ మారు రాధ అత్యంత ఆకర్షణీయంగా కళ్ళు చెదిరేలా వచ్చింది- లేటెస్ట్ డిజైన్‌గల కంచి పట్టు చీర కట్టుకుని తలలో మల్లె చెండు పెట్టుకుంది- కళ్ళకు కాటుక దిద్దింది.

ఆమె అందానికి అదిరి పడ్డాడు గోపాలం- అయినా ఆ రోజూ ఆమెతో ఆట్టే మాట్లాడలేకపోయాడు. పాపం సిగ్గేమోనని రాధే కాస్త చొరవ తీసుకుని ముందుకు వెళ్ళి అతనికేవేం స్వీట్స్ యిష్టమో కనుక్కుంది-

ఆ తర్వాత బుధవారమే ఏదో సెలవు కలిసొచ్చింది గోపాలానికి- ముచ్చటగా మూడో మారు రాధని ఎ.సి. హాల్లో ఆడుతున్న కొత్త సినిమాకు రమ్మన్నాడు-

'సరే- ఇంత వరకూ వచ్చేక తప్పుతుందా. చేసుకోక ఏం చేస్తాడు' అని రాధ తల్లి తండ్రులు ఆమెను పంపించేరు-

హాలు ముందు రిక్షా దిగుతున్న రాధను చూసి నీరుగారిపోయేడు గోపాలం- చిన్న పువ్వులున్న తెల్ల వాయిల్ చీర కట్టుకుంది రాధ- తెల్ల బ్లవుజు వేసుకుంది- తలలో సన్నజాజులు తురుముకుంది.

"టిక్కెట్లు తీసుకున్నారా" అనడిగింది రాధ దిగుతూనే-

జేబులో టిక్కెట్లున్నా "లేదు- దొరకలేదు- ఇంటికి పోవడమే" అన్నాడు గోపాలం.

"పోనీ బీచ్‌కి వెళ్దామా" అంది రాధ.

"ఒద్దు- తల నొప్పిగా వుంది" అంటూ స్కూటర్ స్టార్ట్ చేశాడు-

నిశ్చేష్టురాలై వుండిపోయింది రాధ.

*　　*　　*

"ఇంత అయ్యాక యిప్పుడొద్దంటే బావుంటుందట్రా? అసలేమైందీ... అందంగానే వుందన్నావుగా- మాట్లాడే నెపంతో పిల్చుకుని కూడ వెళ్లావుగా... ఏమైందసలూ" అడిగింది గోపాలం వాళ్ళమ్మ-

గోపాలం వెంటనే ఏం చెప్పలేదు- నాలుగైదు రోజులు వరసగా అడిగేక ఓరోజు సాయంకాలం నింపాదిగా చెప్పేడు-

"ఆ అమ్మాయికి చీర కట్టుకోడం కూడ తెలీదమ్మా. ఇంకెలా?"

కొడుకు మాటలకు విస్తుపోయిందావిడ-

"హవ్వ! అదట్రా... పోనీ నేర్చుకుంటుందిలే-పరికిణీ వోణీలె యిన్నాళ్ళూ వేసుకునుంటుంది-కుచ్చిళ్ళు సరిగా పెట్టుకోడం రాదో ఏమిటో? అంత మాత్రానికేనా?" అంది

"అది కాదమ్మా. నా ఆలోచనా పద్ధతికే ఆ పిల్ల తగదనిపించింది- నాకీ సంబంధం ఒద్దు" అన్నాడు గోపాలం.

"పోన్లే- ఇంతకీ జరిగిందేధో సరిగా చెప్పు" అడిగిందావిడ

"ఏముందీ- అందంగా వుంటే సరా! ఆ అమ్మాయికి ఏ పని ఎప్పుడు చెయ్యాలో తెలిసినట్టు లేదు- గుడికి రమ్మన్నప్పుడు పాలిస్టర్ చీర కట్టింది- బీచికేమో పట్టు చీరతో తయారైంది- శీతాకాలం.... అందులోనూ ఎ.సి. హాల్లో సినీమాకి రమ్మంటే వాయిల్ చీర కట్టుకొచ్చింది- ఇప్పుడు చెప్పు- ఏ చీర ఎప్పుడు కట్టుకోవాలో కూడ తెలియని దాన్ని నేనెలా కట్టుకునేదే" అంటూ మరో మాటకి ఆస్కారమివ్వకుండా బయటకెళ్ళిపోయాడు గోపాలం. □